

Entrevista a Julio Anguita, coordinador general d'Esquerra Unida

“No tinc cap enfrontament amb els nacionalismes d'esquerra”

En aquesta entrevista, el portaveu d'EU al Congrés dels diputats de Madrid, declara que es considera una alternativa real al govern de Felipe González.

De Julio Anguita es diuen moltes coses. Els seus enemic polítics el miren amb desconfiança i diuen d'ell que ha perdut el tren de la història; que els fets de l'est, amb el dramàtic final del comunisme oficial, l'han agafat per sorpresa i que tracta de mantenir alçades unes banderes que ja no emocionen a ningú. Els nacionalistes d'esquerra, aquells que defensen l'autodeterminació pura per als pobles de l'estat espanyol, no acaben d'entendre aquesta espècie de federalisme constitucional que Anguita proclama, una postura que sembla més una fórmula de compromís entre la seva víscera centralista i la realitat del carrer, que és ben diferent.

En el Congrés de diputats de Madrid, l'ex-alcaldede Còrdova no es casa amb ningú. Es com la veu que clama en el desert parlamentari, i que, en moltes ocasions, manté postures numantines sobre els pactes contra natura i la política d'interessos que practiquen els diferents grups polítics de la cambra baixa. Es diuen moltes coses del *califa*, però això no el fa callar. El mateix Felipe González coneix molt bé fins a quin punt la seva llengua pot ser esmolada i sovint li recorda que a l'esquerra del PSOE hi ha un grup viu —no un desert que és com va qualificar Alfonso Guerra els comunistes— que està atent a la trajectòria *dretitzant* dels socialistes.

En aquesta entrevista a EL TEMPS, Julio Anguita es mou amb la precaució i el bon to de qui sap, o de qui per fi ha après, que en política no hi ha res absolut i que allò que ahir es va dir amb rotunditat no necessàriament ha de ser vàlid avui. La realitat mana i el coordinador general d'Izquierda Unida ho sap, igual que sap que les eleccions són a un pas i que l'important són els vots, independentment del color i la procedència que tinguin.

—¿Considera vostè que els últims

canvis introduïts per Felipe González al govern tallen qualsevol possibilitat d'entesa amb Esquerra Unida?

—Des del meu punt de vista, les possibilitats d'entesa entre forces polítiques es fan a base de coincidències programàtiques. Fa temps que EU-IC ha manifestat la seva clara oposició a la política del president Felipe González en camps tan fonamentals com l'acció exterior i la gestió econòmica. Si tenim en compte que la recent remodelació de l'executiu no indica un canvi de política, és fàcil deduir que la situació no canviarà si no canvia la política del PSOE.

—*¿Quin paper s'autoassigna EU-IC quant al cinquè govern de Felipe González? ¿Creu que l'esquerra representada per la seva coalició té alguna oportunitat de govern a curt termini?*

—Des del meu lloc, i des de la meua responsabilitat, no em defineixo sobre els gabinets de Felipe González, sinó sobre la política que porta a terme l'administració. Nosaltres considerem que EU és una alternativa de govern, més enllà del termini en què pugui concretar-se en els diferents nivells, ja siguin estatals, autonòmics o locals.

—*¿Quina anàlisi fa de la guerra del Golf i de l'actitud del govern espanyol en el conflicte?*

—El recurs de la guerra per solucionar els problemes de la zona —un recurs que EU va rebutjar des del primer moment— no ha resolt cap dels contenciosos existents en aquella àrea, sinó que, més aviat els ha aguditzat i complicat encara més. El govern espanyol ha portat a terme una política de suport de l'actitud bel·ligerant dels EUA, i no ha contribuït al possible i necessari paper autònom que Europa hauria d'haver fet. El govern ha desapropiat l'oportunitat de tenir el paper pacificador i de diàleg que hauria pogut fer el nostre país.

—*¿Comparteix les tesis de l'eurodiputat del PCI, Maurice Duverger, segons*

les quals l'esquerra europea s'ha dividit durant el conflicte del Golf (divisió entre el rebuig a un imperialisme encobert dels EUA i el suport a una política de seguretat internacional impulsada per l'ONU).

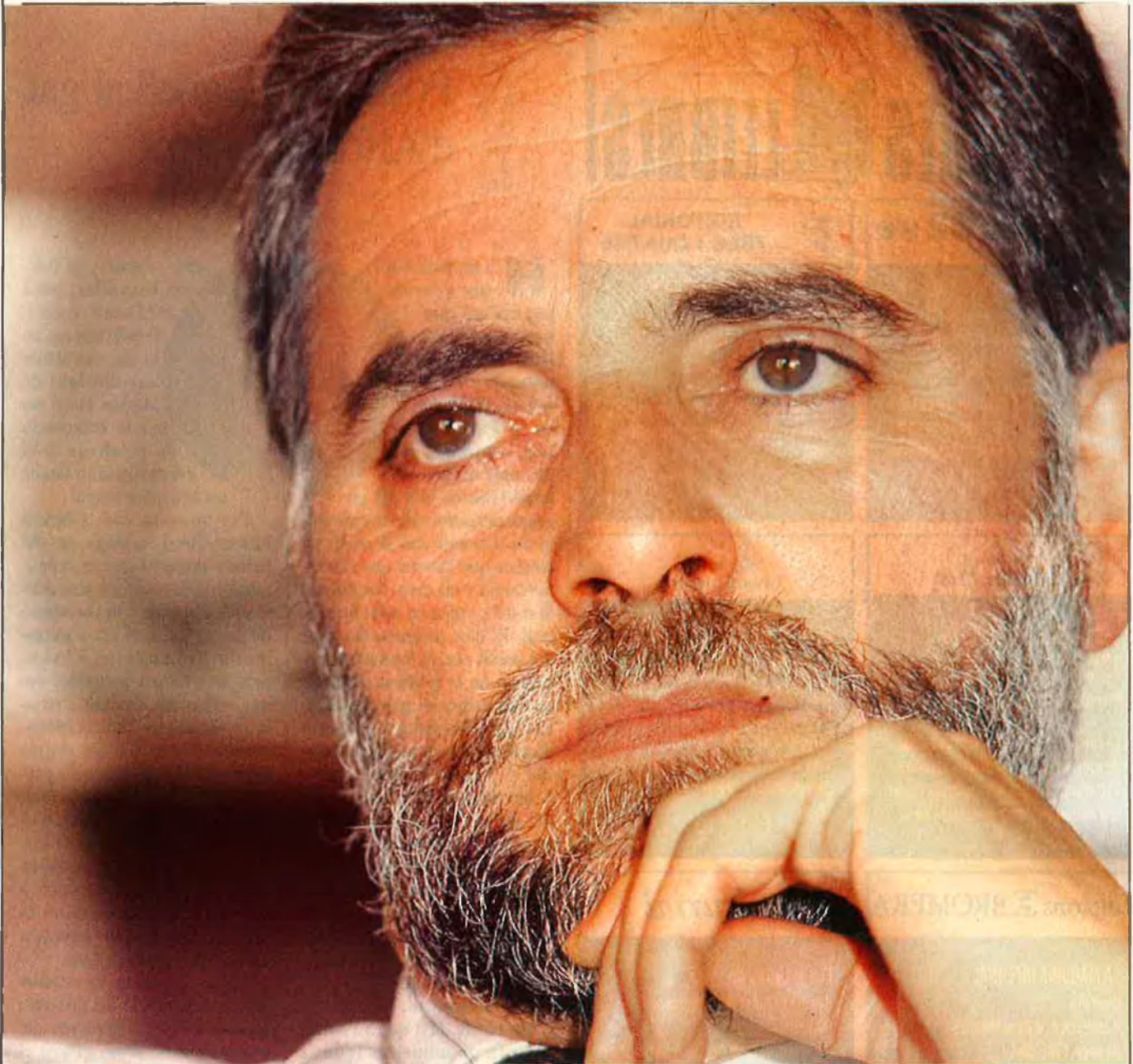
—L'esquerra europea s'ha trobat, gràcies a la guerra del Golf, amb la seva primera oportunitat, després de la caiguda del Mur, de jugar a favor de nous elements de racionalitat pacífica en l'ordre internacional. Lamentablement, molts partits i governs socialistes, com l'espanyol, van apostar per la lògica de la guerra, mentre altres forces, com el SPD alemany, el PDS italià o EU-IC, ho vam fer a favor de la lògica de pau. La prova ha estat sens dubte molt dura per a l'esquerra europea.

—*Vostè ha manifestat no fa gaire que un possible govern CiU, PNB i PP no és una alternativa sinó una alternància al govern socialista. ¿No creu que aquesta hipotètica possibilitat canviaria radicalment les estructures del mateix estat i s'avançaria cap a un federalisme real?*

—La qüestió és saber si una coalició de les dretes centralista i nacionalista seria capaç de fer una política molt diferent de la del PSOE; cal no oblidar que també s'ha parlat —i en la pràctica realitat, d'una convergència PSOE-PNB-CiU. La construcció d'un estat federal, que nosaltres propugnem, exigeix abans de res no sols desenvolupar els temes polítics i jurídics, sinó també els econòmics i socials. No crec que el PSOE, o el PP, ni que CiU o el PNB estiguin en condicions de dirigir la construcció d'un veritable estat federal.

—*¿Podria aclarir aquest enfrontament que manté amb els nacionalismes d'esquerra? ¿No creu que les reivindicacions catalanes o basques a favor d'un major autogovern estan plenament justificades?*

—Jo no mantinc cap mena d'enfrontament amb els nacionalismes d'esquerra; al contrari. Tant Iniciativa per Catalunya

"La guerra del Golf ha estat una prova molt dura per a l'esquerra europea".

J. DE MIGUEL

com EUPB, per exemple, són forces d'esquerra i nacionalistes. Estem a favor d'un estat federal basat en la corresponsabilitat, en el qual totes les comunitats autònomes aconseguixin les cotes d'autogovern més altes possibles.

—*¿És partidari de l'autodeterminació d'aquestes dues comunitats autònomes?*

—L'autodeterminació és la capacitat de decidir per un mateix. Estem a favor de les quotes més grans d'autogovern en el marc d'un estat federal. La Constitució ho permet, l'altra cosa és un referèndum autodeterminatiu.

—*¿Quina opinió té, en aquest sentit, del bloqueig autonòmic denunciat per*

Iniciativa per Catalunya?

—En aquest tema, coincideixo plenament amb les tesis d'Iniciativa per Catalunya.

—*Santiago Carrillo ha declarat recentment que el comunisme ha fracassat. ¿està d'acord?*

—Els models de l'est d'Europa han fracassat; però identificar aquesta derrota amb el fracàs dels objectius d'alliberament de l'esquerra clàssica (socialistes, comunistes) i nova (moviments feministes, ecologistes) no té sentit.

—*Després de la derrota de la praxi marxista-leninista a l'est europeu, el retrocés electoral de les opcions comunis-*

tes i la reconversió del PCI, ¿els comunistes espanyols no tenen la impressió de trobar-se aïllats i condemnats a desaparèixer?

—EU-IC és la proposta política en què creiem i per la qual apostem. Els resultats demostren que es tracta d'un projecte polític nou i renovador amb contingut social.

—*Es diu que vostè abandera causes perdudes, ¿està d'acord amb aquesta tesi?*

—Jo no abandono causes perdudes, sinó objectius possibles i necessaris.

José Miguel García Mateache